

OŚLACHCIONY (17) *part praet pass pf*

oślachciony (8), **oślachcony**, **oślachcon** (6), **oszlachciony** (2), **oszlachcon** (1); oślachciony *BartBydg*, *KwiatKsiąż* (3), *Prot*, *ArtKanc*; oślachcon *LatHar*, oszlachciony *OrzJan* (2); oszlachcon *PatKaz III*; oślachciony : oślachcony *RejZwierc* (1:2), *ModrzBaz* (1:3).

oślachciony, **oślachcony**, **oszlachciony**, **oszlachcony** (15), **oślachcon**, **oszlachcon** (2).

-śl- (6), -ł- (6), -sl- (2).

Oba o oraz a jasne.

[*comp* oślachci(e)ńszy.]

sg m N oślachcony (6), oślachc(o)n (2), [oślachcieńszy]; ~ (*attrib*) -ony (4); ~ (*praed*) -ony (2) *ModrzBaz*, *OrzJan*, -(o)n (2) *PatKaz III*, *RejZwierc*. ◊ *G* oślachcon(e)go (1). ◊ *D* oślachcon(e)mu (1). ◊ *f N* oślachconą (1). ◊ *n N* oślachcion(e) (1). ◊ [A oślachcon(e).] ◊ *L* oślachconym (1). ◊ *pl N m pers* oślachci(e)ni (1), oślachcioni (1) *KwiatKsiąż* (1:1). *subst* oślachcion(e) (2). ◊ [A *m pers* oślachcion(e).]

Składnia dopełnienia sprawcy: oślachcion przez kogo (2).

Sł stp s.v. oślachcić, Cn brak, Linde także XVII w. s.v. oszlachcić.

Którego uświetniono, ozdobiono, któremu przydano blasku; inclitus BartBydg; cumulatus, honestus, instructus, ornatus Modrz (17) : *Inclitus, oslyachcyony BartBydg* 73b; [aczkolwiek za tym oślachceniem ziemie/ tak mi się zda/ że się y dom jego daleko oślachcieńszym zstał. *CiceroKosz* 135 (*Linde s.v. oszlachcić*)].

oszlachcon ku czemu (1): acz pan bog mogł flufznye fktoreykoluye materyey czyalo wzyacz a wżakofz dla flufznoŹczy chczyal znyeuyaŹty czyalo przyacz dla trzech rzeczy pyerua yzby nyeuuefzczy rodzaj yako wzgardzyenŹszy nyebył ponyzon ale aby przeŹz matką bożą był by ofzlachczon ku odkupyenyu *PatKaz III* 89.

oślachciony czym (12): Ale się to wtawicznie przigadza/ yz wiele ich ktorzi są známienitym zmysłem oflachcioni *KwiatKsiąż* F, G3v, H2; W tę nądzieię czym mogę tu się popifuię/ Y tobie za Kolędę Odmieńcá dáruię. Będzieli lálki prágnał y iákicy obrony/ Obronił go/ y káždy cnotą oślachciony. *Prot* Av; Abowiem mył wspaniła tá zdozi káздеgo/ Rozumem oflachcona/ nie dármojárdego. *RejZwierc* 241, 20; Chwałą poŹpolicie *Scipiona* Afrykáńfkiego/ ktory będąc wŹzeláką godnoŹcią y máiętnoŹcią oślachcony/ wŹzákże niepuŹzczał nigdy tey mgły w oczy ląŹiádom przodkow/ bogactw y moŹnoŹci *ModrzBaz* 43; Dopiro tedy y on Vrząd włásnie doŹtoynoŹcią názwan będzie/ ktory człowiekowi godnemu/ á rozmáitemi godnoŹciámi do Źpráwowánia rzeczy oślachconemu będzie dan *ModrzBaz* 44, [41], 43v; *OrzJan* 53, 62; [Rzucam miedzy was iábłko poŹłocene Tym napisem oflachcone. *SqdParysa* A3v; Święte teŹ ine czćimi/ y wychwalamy iako oślachcione dáry Ducha S. y przyiaćioły Páná ChriŹtuŹowe. *HerbOdpow* Qq4v].

Wyrażenie: »dziwnie oślachciony« (2): *Zywie duch v Páná Źwego/ ciáło Źpi do dnia Źadnego/ tám mocą BoŹką Źpráwione/ będzie dziwnie oślachcione. ArtKanc* S17v; *LatHar* 476.

Szereg: »ozdobion(y) a (i) oślachcion(y)« (2): Ale iż fláchetne przyrodzenie nie Źcirpi áby się dále y wŹŹŹzey ciągnąć nie miáło/ chociay to będzie y z dziwnymi trudnoŹciámi/ y z wielkim

niebezpieczeństwem iego/ y z wielkim zgwałceniem á zniewoleniem onego wdzięcznego żywotá
pocźciwego/ á ząwždy dobrą myflą ozdobionego y ośláchcionego. *RejZwierc* 20, 52v.

Synonim: ozdobiony.

Cf OŚLACHCIĆ

EW